

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 16 maja 2022 r.

DIH-3.707.49.2022.MB

DECYZJA DIH - III/74/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz art. 92 pkt 6 z ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr NU.3.2022 z 8 lutego 2022 r. (nr akt: NU.8361.170.2021.AO) Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku, na mocy której przedsiębiorcy Tchibo Warszawa Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie wymierzono karę pieniężną w wysokości 12 000 zł (słownie: dwanaście tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków dystrybutora, wynikających z art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym polegających na nieumieszczeniu w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży – ..., informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 2-3 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 6 – 8 października 2021 r. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Podlaskim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia NU.8361.170.2021 z 6 października 2021 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie ... , należącym do ... (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.) (zwanego dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli nr NU.8360.1.94.2021 z 2 września 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę prawidłowości wykonywania działalności w zakresie wynikającym z art. 37 oraz 39 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym

i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawa o zużytym sprzęcie”. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 15 września 2021 r.

Kontrolę przeprowadzono zgodnie z art. 50 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w obecności pracownika kontrolowanego przedsiębiorcy, tj. osoby czynnej w lokalu w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 2020 r. poz. 1740 z późn. zm.), zwanej dalej: „Kc”.

Kontrolowany przedsiębiorca będący dystrybutorem sprzętu elektrycznego i elektronicznego, jak i wprowadzającym do obrotu ww. sprzęt oferował do sprzedaży m.in. drobny sprzęt agd w punkcie stacjonarnym, a także za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość, tj. strony internetowej <https://...>

W dniu rozpoczęcia kontroli ustalono m.in., że ww. przedsiębiorca w stacjonarnym punkcie sprzedaży na tablicy informacyjnej dotyczącej opakowań, odpadów opakowaniowych i zużytego sprzętu, uwidoczniał między innymi informację o treści:

„SYSTEMY ZWROTU, ZBIERANIA, RECYKLINGI I ODZYSKU

Zakazuje się umieszczanie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego łącznie z innymi odpadami.

Zakazuje się zbierania niekompletnego zużytego sprzętu oraz części ze zużytego sprzętu jednostkom handlowym poniżej 400 m² powierzchni sprzedaży sprzętu.

Sprzęt niekompletny lub części z niego może być zbierany przez prowadzących PSZOK, zakład przetwarzania, zbierających odpady komunalne oraz jednostki handlowe powyżej 400 m² powierzchni sprzedaży sprzętu.

Odpady opakowaniowe w podziale na rodzaj materiału można przekazać do odzysku lub recyklingu:

1. poprzez system zbiórki selektywnej prowadzony przez gminie (zbierane w pojemnikach lub workach) lub przekazane do punktu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych (PSZOK), zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku w gminie;
2. w punkcie handlowym:
 - mającym w ofercie produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku jest możliwość zwrotu tych opakowań
 - o powierzchni powyżej 2000 m² prowadzona jest zbiórka selektywna opakowań po produktach znajdujących się w ofercie handlowej tej jednostki
 - nieodpłatnie odbierany jest zużyty sprzęt z gospodarstw domowych, o ile jest on tego samego rodzaju i pełnił te samą funkcje co sprzęt sprzedawany w tej jednostce”.

Po analizie uwidocznionych informacji inspektorzy stwierdzili, że zapis o treści: „nieodpłatnie odbierany jest zużyty sprzęt z gospodarstw domowych, o ile jest on tego samego rodzaju i pełnił te samą funkcje co sprzęt sprzedawany w tej jednostce” spełnia

wymagania przepisów art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie w zakresie art. 37 ust. 1 ww. ustawy. Tym samym wbrew ciążącemu na przedsiębiorcy obowiązкови wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie, nie umieścił on w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o których mowa w art. 37 ust. 2-3 ustawy o zużyтым sprzęcie, a wskazujących że:

- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 8 października 2021 r. (nr akt kontroli NU.8361.170.2021), do którego kontrolowany nie wniósł uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Podlaski WIIH zawiadomieniem z dnia 30 grudnia 2021 r., poinformował przedsiębiorcę ... o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 ustawy o zużyтым sprzęcie z tytułu niewypełnienia przez ww. przedsiębiorcę obowiązków, wynikających z art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie polegających na nieumieszczeniu w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży – ..., informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 2-3 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano przedsiębiorcę, że zgodnie z art. 9 i 10 oraz 73 § 1 Kpa stronie postępowania przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w każdym stadium postępowania oraz składania wniosków dowodowych na podstawie art. 78 § 1 Kpa.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie przedsiębiorca ... w piśmie z 17 stycznia 2022 r. wniosła o umorzenie postępowania. Poinformowała, że w jej ocenie nie ma podstaw do wszczęcia postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, ponieważ w punkcie sprzedaży ... była umieszczona w widocznym miejscu tablica informacyjna zawierająca informacje dotyczące opakowań, odpadów opakowaniowych i zużytego sprzętu, w której znajduje się między innymi informacja o treści: „2. W punkcie handlowym: (...) nieodpłatnie odbierany jest zużyty sprzęt z gospodarstw domowych, o ile jest on tego samego

rodzaju i pełni te same funkcje co sprzęt sprzedawany w tej jednostce”, która odpowiada zakresowi wskazanemu w art. 37 ust. 1 – 3 ustawy o zużyтым sprzęcie. Ponadto strona przytoczyła definicję wyrazu „zakres” Słownika Języka Polskiego PWN i wskazała, że skoro ustawodawca użył sformułowania zakres, przyjmując należy, że wystarczające jest użycie komunikatu, który w swojej treści będzie odpowiadał określonymu zakresowi, ale nie musi stanowić jego wiernej kopii i w ocenie strony, powinien odpowiadać zakresowi prowadzonej przez dany podmiot działalności. Dodatkowo strona zwróciła uwagę, iż zgodnie z treścią art. 14 ust. 2 pkt b Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE), państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy sprzętu elektrycznego i elektronicznego w gospodarstwach domowych otrzymali informacje o udostępnionych im systemach zwrotu i zbierania zachęcających do koordynowania systemów informacji dotyczących dostępnych punktów zbierania, niezależnie od producentów lub innych podmiotów, którzy je założyli. Ponadto, zgodnie z ust. 5 ww. przepisu państwa członkowskie mogą wymagać, aby producenci lub dystrybutorzy umieszczali niektóre lub wszystkie informacje, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, na przykład w instrukcjach użycia, w punkcie sprzedaży lub w ramach kampanii edukacyjnych. Zdaniem strony prezentowane podejście znajduje potwierdzenie w „Informacji o zbieraniu zużytego sprzętu dostępnej na stronie www.biznes.gov.pl, z której wynika, że: „Każdy dystrybutor (sprzedawca i serwisant) musi umieszczać w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informację o przyjmowaniu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego”. Strona podkreśliła, że komunikat taki znajdował się na Tablicy Informacyjnej w punkcie sprzedaży Dodatkowo strona zauważyła, że nie zaistniały przesłanki z art. 91 pkt 25 ustawy o zużyтым sprzęcie i organ nie miał podstaw do wszczęcia postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie. Ponadto strona wskazując na art. 93 ust. 3 i ust. 4 ww. ustawy, poinformowała, że w jej ocenie zaistniały podstawy do odstąpienia od wymierzenia stronie kary, ponieważ przeprowadzona kontrola jednoznacznie wykazała, iż strona dopełniła ciążącego na niej obowiązku. Dodała przy tym, że gdyby jednak organ uznał, że treść informacji znajdującej się w punkcie sprzedaży jest niepełna, to jej zdaniem waga ewentualnego naruszenia jest znikoma, ponieważ użytkownik sprzętu pozyskał informacje co do przysługującego mu nieodpłatnego prawa zwrotu zużytego sprzętu. Strona przywołała również orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o sygn. akt VI SA/Wa 1989/19 o treści: „...o znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o zużyтым sprzęcie można byłoby mówić w przypadku, gdyby wymagana prawem informacja była umieszczona w sposób niepełny, brakowało w niej części zapisów etc. „.

W dniu 8 lutego 2022 r. Podlaski WIIH, na podstawie art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz art. 92 pkt 6 ustawy o zużyтым sprzęcie oraz art. 104 § 1 Kpa, wydał decyzję nr NU.3.2022 na mocy której, przedsiębiorcy ... , wymierzono karę pieniężną w wysokości 12 000 zł (słownie: dwanaście tysięcy złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązków dystrybutora, wynikających z art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie polegających na nieumieszczeniu w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży – w sklepie ..., informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 2-3 ww. ustawy.

W dniu 9 marca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Podlaskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona na podstawie art. 138 Kpa, wniosła o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania pierwszej instancji w całości, ewentualnie
- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i w tym zakresie orzeczenie co do istoty sprawy, tj. zmianę zaskarżonej decyzji polegającą na wymierzeniu kary pieniężnej w dolnej granicy tj. w wysokości 5 000 zł, ewentualnie
- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Strona zarzuciła przedmiotowej decyzji naruszenie:

- art. 37 ust. 3 ustawy o użytych sprzęcie, poprzez uznanie, że strona nie dopełniła obowiązków dystrybutora, wynikających z art. 37 ust. 4 ww. ustawy polegających na nieumieszczeniu w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 2-3 ww. ustawy;
- art. 94 ust. 4 ustawy o użytych sprzęcie poprzez nieumorzenie postępowania w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, w sytuacji gdy zaistniały do tego podstawy a strona dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko czego można było od niej rozsądnie oczekiwać aby do naruszenia nie doszło;
- art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz art. 92 pkt 6 ustawy o użytych sprzęcie polegające na zastosowaniu nieproporcjonalnego środka w postaci administracyjnej kary pieniężnej wymierzonej w kwocie 12 000 zł;
- art. 7 w związku z art. 77 § 1 w związku z art. 80 Kpa poprzez niewłaściwą ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, skutkującą wydaniem decyzji niezgodnej z rzeczywistym stanem faktycznym i prawnym sprawy, w szczególności polegające na uznaniu, że naruszenie przez stronę wymagań określonych w przepisach art. 37 ustawy o użytych sprzęcie było ujawnione przez Podlaskiego WIIH po raz drugi, podczas gdy nieprawidłowości stwierdzone podczas czynności kontrolnych w 2020 r. dotyczyły m.in. nieumieszczenia informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 ww. ustawy na stronie internetowej, na której prowadzona była sprzedaż klientom, nie zaś stacjonarnego punktu sprzedaży, co miało istotny wpływ na wynik postępowania, tj. wysokość wymierzonej administracyjnej kary pieniężnej.

Pismem z dnia 23 marca 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę ... , o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji nr NU.3.2022 Podlaskiego WIIH z dnia 8 lutego 2022 r. (nr akt: NU.8361.170.2021.AO) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała ze swoich praw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Natomiast zgodnie z art. 93 ust. 4. jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Podlaskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca ... nie wykonał ciężących na nim obowiązków wskazanych w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 2 – 3 Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie. Tym samym działania Podlaskiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

W złożonym odwołaniu strona zarzuciła naruszenie przepisów art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, poprzez uznanie, że nie dopełniła obowiązków dystrybutora, wynikających z art. 37 ust. 4 ww. ustawy polegających na nieumieszczeniu w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 2-3 ww. ustawy. W ocenie strony treść informacji umieszczonej na tablicy informacyjnej umieszczonej w widocznym dla klientów miejscu w punkcie sprzedaży ... odpowiada zakresowi wskazanemu w art. 37 ust. 1 – 3 ustawy o zużytych sprzęcie, gdyż za wystarczające należy uznać użycie komunikatu, który w swojej treści odpowiadał będzie określonymu zakresowi. Informacja nie musi bowiem stanowić wiernej kopii przepisu prawnego, natomiast powinna odpowiadać zakresowi prowadzonej przez dany podmiot działalności. Komunikat o treści „nieodpłatnie odbierany jest zużyty sprzęt z gospodarstw domowych, o ile jest on tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany w tej jednostce” zdaniem strony odpowiada określonymu ww. zakresowi. Strona podkreśliła, że w zaistniałym stanie faktycznym użytkownik otrzymał od strony niezbędne informacje na temat sprzętu elektrycznego i elektronicznego w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 - 3 ustawy o zużytych sprzęcie.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK wskazuje, że nie ma wątpliwości co do normy prawnej. W sposób jasny i niewymagający dodatkowych wyjaśnień wskazuje ona, jakie **obowiązki informacyjne** zostały nałożone na dystrybutora, wynikające z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie. Organ drugiej instancji podkreśla, że obowiązki informacyjne wynikające z art. 37 ust. 4, niniejszej ustawy dotyczą wszystkich dystrybutorów sprzętu elektrycznego i elektronicznego, bez względu na zakres prowadzonej przez podmiot działalności, jak i bez względu na wielkość powierzchni sprzedaży jednostki handlu detalicznego. Ustawodawca w art. 37 ust. 4 wskazał wprost na obowiązki informacyjne dystrybutora dotyczące prawidłowego postępowania ze zużytym sprzętem.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 2 ww. ustawy za dystrybutora – uważa się osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt; dystrybutor może być jednocześnie wprowadzającym sprzęt. Natomiast za udostępnianie na rynku zgodnie z pkt 17 ww. artykułu rozumie się dostarczanie sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie.

Z uwagi na oferowanie do sprzedaży sprzętu elektronicznego, przedsiębiorca ... , spełnia definicję dystrybutora, a więc bezsprzecznie podlega obowiązkom informacyjnym, o których mowa m.in. w art. 37 ust. 4.

Prezes UOKiK w żadnym razie nie może zgodzić się z twierdzeniem strony, że treść informacji umieszczonej na tablicy informacyjnej w ..., tj.: „W punkcie handlowym: (...) nieodpłatnie odbierany jest zużyty sprzęt z gospodarstw domowych, o ile jest on tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany w tej jednostce” odpowiada zakresowi wskazanemu w art. 37 ust. 1 – 3 ustawy o zużytym sprzęcie. Bezspornym jest, że zapis ten spełnia wymagania przepisu art. 37 ust. 4 ww. ustawy wyłącznie w zakresie o jakim mowa w art. 37 ust. 1 ww. ustawy.

Prezes UOKiK zgadza się z twierdzeniem strony, że informacja nie musi stanowić wiernej kopii przepisu prawnego, ale podkreślić należy, że musi w sposób wyczerpujący przekazywać treść tego zapisu. Błędna jest natomiast interpretacja strony, że informacje umieszczane w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży powinny odpowiadać zakresowi prowadzonej przez dany podmiot działalności. Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawodawcy było umożliwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, poprzez dostęp do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym przyjąć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 niezależnie od zakresu prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności oraz powierzchni sprzedaży. Nawet jeżeli dystrybutor nie dostarcza nabywcom sprzętu czy też nie prowadzi jednostki handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, to przekazanie takiej informacji konsumentowi uświadomi go, że przy dostawie sprzętu może oddać zużyty sprzęt tego samego rodzaju i pełniący te same funkcje co sprzęt dostarczony, czy też w większym sklepie ma możliwość nieodpłatnego pozostawiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczenie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym każdy dystrybutor, niezależnie od zakresu jego działalności, powinien mieć uwidocznione wszystkie informacje w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 zgodnie z art. 37 ust. 4.

Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej (co miało miejsce w tej sprawie). Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

W związku z powyższym zarzut naruszenia art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie należy uznać za bezzasadny.

W odwołaniu przedsiębiorca ... zarzucił również Podlaskiemu WIIH naruszenie art. 94 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie poprzez nieumorzenie postępowania w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, w sytuacji gdy zaistniały do tego podstawy a strona dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko czego można było od niej rozsądnie oczekiwać aby do naruszenia nie doszło. Strona wskazała, że była przekonana, iż obowiązek wynikający z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wykonała w sposób prawidłowy oraz podkreśliła, że stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości usunęła jeszcze w trakcie czynności kontrolnych.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK stwierdza, że podobnie jak organ pierwszej instancji, nie znajduje podstaw do umorzenia postępowania w oparciu art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie. Z całą pewnością nie można stwierdzić, że strona dopełniła ciążącego na niej obowiązku. Analiza zebranego materiału dowodowego wskazuje jednoznacznie, że strona postępowania nie zamieściła w punkcie sprzedaży informacji, o których mowa w art. 37 ust. 4, a szczególnie określonych w ust. 2 – 3 ustawy o zużytym sprzęcie. Zatem w żadnej mierze nie można uznać, że strona dopełniła ciążącego na niej obowiązku informacyjnego.

W ocenie organu drugiej instancji przedsiębiorca ... nie przedstawił żadnych dowodów, ani okoliczności wskazujących, że dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło.

Kluczowe znaczenie dla niniejszej sprawy, ma fakt że przedmiotowa kontrola została zapowiedziana i w zawiadomieniu odebranych przez stronę 15 września 2021 r. (20 dni przed rozpoczęciem kontroli) określony był jej zakres, tj. kontrola prawidłowości wykonywania działalności w zakresie wynikającym z art. 37 oraz art. 39 ustawy o zużytym sprzęcie. Tym samym strona miała więc czas (trzy tygodnie), aby dostosować się do obowiązujących przepisów.

Prezes UOKiK wskazuje, ponadto że bez znaczenia w tym przypadku pozostaje fakt, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały usunięte w trybie bezzwłocznym, jeszcze przed zakończeniem kontroli inspektorów reprezentujących Podlaskiego WIIH. Podjęcie

działań naprawczych, czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony od odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli. Istotny z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie jest bowiem fakt, iż w momencie podjęcia kontroli, informacje w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 2 – 3 nie były dostępne dla konsumentów w punkcie sprzedaży, co znajduje potwierdzenie w materiale dowodowym. Należy również mieć na względzie, że czynność umieszczania wymaganych informacji jest okolicznością całkowicie zależną od strony.

Mając na względzie powyższe należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Podlaski WIIH zasadnie nałożył karę za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, a zarzut naruszenia art. 94 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie należy uznać za całkowicie chybiony.

W dalszej części odwołania przedsiębiorca ... zarzucił naruszenie:

- art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz art. 92 pkt 6 ustawy o zużytym sprzęcie polegającego na zastosowaniu nieproporcjonalnego środka w postaci administracyjnej kary pieniężnej wymierzonej w kwocie 12 000 zł;
- art. 7 w związku z art. 77 § 1 w związku z art. 80 Kpa poprzez niewłaściwą ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, skutkującą wydaniem decyzji niezgodnej z rzeczywistym stanem faktycznym i prawnym sprawy, w szczególności polegające na uznaniu, że naruszenie przez stronę wymagań określonych w przepisach art. 37 ustawy o zużytym sprzęcie było ujawnione przez Podlaskiego WIIH po raz drugi, podczas gdy nieprawidłowości stwierdzone podczas czynności kontrolnych w 2020 r. dotyczyły m.in. nieumieszczenia informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 ww. ustawy na stronie internetowej, na której prowadzona była sprzedaż klientom, nie zaś stacjonarnego punktu sprzedaży, co miało istotny wpływ na wynik postępowania, tj. wysokość wymierzonej administracyjnej kary pieniężnej.

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK wskazuje, że określając wysokość kary pieniężnej Podlaski WIIH wziął pod uwagę treść art. 93 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie. Przepis ten wskazuje, że przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu. Natomiast wysokość kar pieniężnych określa art. 92 pkt 6 ww. ustawy, który stanowi, że w przypadkach, o których mowa w art. 91 pkt 25 kara pieniężna wynosi od 5000 zł do 300 000 zł.

Podlaski WIIH oceniając stopień szkodliwości naruszenia przyjął, z czym zgadza się organ drugiej instancji, że naruszenie to ma istotny charakter. Obowiązki informacyjne nałożone na dystrybutorów sprzętu elektrycznego i elektronicznego ukierunkowane są na ochronę środowiska naturalnego, a w konsekwencji również zdrowia ludzi. Niezrealizowanie ustawowych obowiązków wpływa niekorzystnie na zachowanie konsumentów, z uwagi na brak informacji o konieczności selektywnego zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego i informacji o szkodliwości utylizowania go wraz z innymi rodzajami

odpadów. Natomiast zakres naruszenia przepisów, organ pierwszej instancji prawidłowo przyjął za średnio wysoki, mając na uwadze fakt, że odnosił się on wyłącznie do informacji dla konsumentów, które powinny być uwidocznione w miejscu sprzedaży. Uwzględnił również, że naruszenie wymagań określonych w przepisach art. 37 ustawy o zużytym sprzęcie zostało stwierdzone po raz drugi u przedsiębiorcy Z drugiej strony wzięto pod uwagę fakt, że strona podjęła działania w celu wyeliminowania ujawnionych nieprawidłowości. Okres trwania naruszenia przepisów przyjęto od daty przeprowadzenia poprzedniej kontroli (w 2020 roku), w toku której nie stwierdzono obowiązków określonych w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie w odniesieniu do informacji zamieszczonych w miejscu sprzedaży.

Prezes UOKiK nie może się zgodzić ze stroną, że stwierdzone w toku kontroli naruszenie obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie można by co najwyżej uznać, za niepełne umieszczenie informacji, gdyż brakowało w niej doprecyzowania zapisów. Z materiałów zebranych w trakcie kontroli wynika jednoznacznie, że strona postępowania nie zamieściła w punkcie sprzedaży informacji, o których mowa w art. 37 ust. 2 – 3 ustawy o zużytym, co zostało szeroko omówione wcześniej. Zatem w żadnej mierze nie można uznać, że naruszenie strony miało znikomy charakter.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz całokształt okoliczności sprawy, w ocenie organu drugiej instancji, nie jest uprawnione twierdzenie, że Podlaski WIIH wymierzając karę w wysokości 12 000 zł zastosował środek nieuzasadniony i nieproporcjonalny do wielkości przewinienia. Należy podkreślić, że faktycznie jest to kara administracyjna wyższa niż nałożona na stronę w wyniku postępowania administracyjnego w 2020 roku, nie mniej jednak w dalszym ciągu plasuje się ona bliższej minimalnej granicy kary, o której mowa w art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, uwzględniając ustalony przez ustawodawcę szeroki przedział wysokości kary. Biorąc pod uwagę, że już raz przedsiębiorca nie dopełnił nałożonych na niego obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4, organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, że nałożona przez Podlaski WIIH kara była słuszna, a jej wysokość adekwatna do ponownego uchybienia obowiązujących przepisów.

Prezes UOKiK wskazuje ponadto, że każde postępowanie administracyjne jest postępowaniem odrębnym, organy oceniają i analizują zebrany materiał dowodowy i okoliczności sprawy indywidualnie, zatem bezpodstawne jest porównywanie przez stronę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie z decyzjami wydawanymi w wyniku postępowania prowadzonego wobec innych przedsiębiorców.

Tym samym zarzut naruszenia art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz art. 92 pkt 6 ustawy o zużytym sprzęcie należy uznać za bezzasadny.

Ponadto po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że podstawą do wymierzenia kary przedsiębiorcy ... było naruszenie przepisu nakładającego obowiązek informacyjny na dystrybutora sprzętu elektrycznego i elektronicznego, tj. stwierdzenie w pierwszym dniu kontroli braku informacji wymaganych art. 37 ust. 4 o zużytym sprzęcie w zakresie określonym w art. 37 ust. 2-3. Powyższe zostało udokumentowane w protokole kontroli z 8 października 2021 roku nr NU.8361.170.2021, do którego kontrolowany nie wniósł uwag. Nie ma w tym wypadku wątpliwości, co do

stwierzonego stanu faktycznego. Należy również stwierdzić, że stan faktyczny został opisany w ww. protokole w sposób jasny, zrozumiały, jak również niewymagający dodatkowych wyjaśnień czy ustaleń.

Uwzględniając powyższe organ drugiej instancji nie może zgodzić się z twierdzeniem strony, że decyzja Podlaskiego nr NU.3.2022z 8 lutego 2022 r. jest niezgodna z rzeczywistym stanem faktycznym i prawnym, w szczególności w zakresie uznania, że strona naruszyła wymagania określone w przepisach art. 37 ustawy o zużytym sprzęcie po raz drugi. Zdaniem strony nieprawidłowości stwierdzone podczas czynności kontrolnych w 2020 r. dotyczyły m.in. nieumieszczenia informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy na stronie internetowej strony, na której prowadzona była sprzedaż klientom, nie zaś stacjonarnego punktu sprzedaży. Prezes UOKiK wskazuje, że art. 37 ust. 4 ww. ustawy określa obowiązki informacyjne dystrybutora sprzętu elektrycznego i elektronicznego prowadzącego zarówno sprzedaż sprzętu elektronicznego i elektrycznego w placówce stacjonarnej jak i za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Obowiązek zamieszczenia informacji dotyczy przedsiębiorcy. Tak więc nieumieszczenie informacji w zakresie określonym w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, zarówno w placówce stacjonarnej, jak i na stronie internetowej stanowi naruszenie art. 37 ust. 4. Tym samym Podlaski WIIH prawidłowo uznał, że strona (...) naruszyła obowiązek informacyjny wynikający z art. 37 ust. 4 po raz drugi.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznaje za całkowicie chybiony, zarzut dotyczący naruszenia art. 7 w związku z art. 77 § 1 w związku z art. 80 Kpa poprzez niewłaściwą ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, skutkującą wydaniem decyzji niezgodnej z rzeczywistym stanem faktycznym i prawnym sprawy.

Ponadto Prezes UOKiK, podobnie jak organ pierwszej instancji, nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona jeszcze w toku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Podlaski WIIH, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, jak również uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 ww. ustawy, dokonał również właściwej analizy przesłanek zawartych w art. 189f Kpa oraz okoliczności wskazanych w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, wymierzając karę w dolnej granicy przedziału wskazanego w art. 92 pkt 6 ww. ustawy, tj. 12 000 zł.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Mając na uwadze powyższe w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do obniżenia wysokości kary, czy uchylenia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania, czy też przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/